Onama Sonrası Bozma: CMK 308

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 4. Ceza Dairesi	09.03.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/3310	2026/4871	TCK 299, TCK 125, CMK 308, CMK 302

ÖZET

Cumhurbaşkanına hakaret suçundan mahkûmiyeti onayan Daire, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının sanık lehine CMK 308 itirazını kabul edip onama ilamını kaldırdı; siyasi içerikli kısa mesajın sövme veya somut olgu isnadı içermeyen ağır eleştiri olduğu gerekçesiyle hükmü bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/onama-sonrasi-bozma-cmk-308-itirazi-2026-4871/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

4. Ceza Dairesi 2026/3310 E. , 2026/4871 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2021/2054 E., 2022/799 K.

SUÇ : Cumhurbaşkanına hakaret

İNCELEME KONUSU

KARAR : İstinaf başvurusunun esastan reddi

İTİRAZNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

İTİRAZA KONU KARAR : Onama

İTİRAZ EDEN : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Dairemizin 10.12.2025 tarihli ve 2023/8978 Esas, 2025/20649 Karar sayılı ilamına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 02.03.2026 tarihli ve 4 - 2022/88525 sayılı itirazı üzerine yapılan inceleme neticesinde;

5271 sayılı Kanun'un 308/1. maddesinde belirtilen kanunî süresinde yapılan itiraz başvurusu üzerine dava dosyası, aynı Kanun'un 308/2. maddesi gereği Dairemize gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 4 - 2022/88525 sayılı yazısıyla;

"1. İtiraz konusu; sanığa atılı Cumhurbaşkanına hakaret suçunun unsurlarının oluşmadığına ilişkindir.

2. 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun Özel Hükümler içeren İkinci Kitabının Kişilere Karşı Suçlar'ı düzenleyen İkinci Kısım'ının Sekizinci Bölüm'ünde "Şerefe Karşı Suçlar" başlığı altında 125. madde'de "Hakaret", Millete ve Devlete Karşı Suçlar'ı düzenleyen Dördüncü Kısım'ının Üçüncü Bölüm'ünde ise "Devletin Egemenlik Alametlerine ve Organlarının Saygınlığına Karşı Suçlar" başlığı altında 299. madde'de ise "Cumhurbaşkanına hakaret" suçları öngörülmüş, burada Cumhurbaşkanına hakaret eden kişinin hapis cezası ile cezalandırılacağı, suçun alenen işlenmesi hâlinde ise verilecek cezanın orantısal olarak artırılacağı belirtilmiştir.

3. Günümüz özgürlükçü demokrasilerinde, istisnaları dışında, geniş bir yelpazeyle düşünceyi açıklama korunmakta ve ifade hürriyeti kapsamında değerlendirilmek suretiyle özgürlüğün sağladığı haklardan en geniş şekilde yararlandırılmaktadır. Ne var ki; iftira, küfür, onur, şeref ve saygınlığı zedeleyici söz ve beyanlar, müstehcen içerikli söz, yazı, resim ve açıklamalar, savaş kışkırtıcılığı, hukuk düzenini cebir yoluyla değiştirmeye yönelen, nefret, ayrımcılık, düşmanlık ve şiddet yaratmaya yönelik bulunan ifadeler ise düşünce özgürlüğü bağlamında hukuki koruma görmemekte, suç sayılmak suretiyle cezai yaptırımlara bağlanmaktadır. Düşünce özgürlüğü ve dolayısıyla eleştiri, demokratik toplumlarda vazgeçilmez bir haktır. Toplumun ilerlemesi ve yararı için zorunludur. İfade özgürlüğü sadece lehte olduğu kabul edilen veya zararsız veya ilgilenilmeye değmez görülen haber ve düşünceler için değil, devletin veya nüfusun bir bölümünün aleyhinde olan, onları rahatsız eden haber ve düşünceler için de uygulanır. Bu, demokratik toplum düzeninin ve çoğulculuğun gereğidir. Eleştiri de kaynağını bu özgürlükten alır, eleştirinin doğasından kaynaklanan sertlik suç oluşturmaz; eleştirinin övgü olmamasına göre sert, kırıcı ve incitici olması da doğaldır. (YCGK 2017/16-1162-2023/123 E.K.) Demokratik toplumlarda, nefret içerikli sözler ve şiddet çağrısı dışında kalan düşünce açıklamalarının cezalandırılmaması gerektiği, hak ve özgürlüklerin sınırlanmasında ceza hukukunun başvurulacak son çare olduğu, kişilik haklarına haksız saldırı durumunda özel hukuk araçlarının daha etkili olabileceği ve yasal düzenlemelerin yeterli güvenceleri sağlamadığı durumlarda Anayasa'nın 90/5 maddesi uyarınca temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerin doğrudan uygulanması gerektiği hatırda tutulmalıdır (Ersan Şen, Erkan Duymaz, İHAM ve AYM Kararları Işığında Cumhurbaşkanına Hakaret Suçu, https://sen.av.tr/en/makale/iham-ve-aym-kararlari-i%C5%9Figinda-cumhurbaskanina-hakaret-sucu).

Hakaret suçunun söz konusu olabilmesi için fiilin objektif olarak mağdurun saygınlığını hedef almış olması, saygınlığını zedeleyebilecek nitelikte olması yeterlidir. Nefret içerikli ifadeler, çoğu zaman

hakaret benzeri fiillerle karıştırılmaktadır. (Devrim Aydın, Türk Ceza Kanunu'nda Hakaret Suçu, MÜHFD, Prof. Dr. Nur Centel'e Armağan, C. 19, S. 2, 2013)

Cumhurbaşkanına hakaret suçu ise TCK 299. maddesinde düzenlenmiş, ancak hakaret fiili bu madde çerçevesinde ayrıca tanımlanmamıştır. Hakaret suçlarının tamamı ifade özgürlüğüne sınır teşkil ettiğinden Cumhurbaşkanına hakaret suçunun unsurlarının açık bir şekilde belirlenmemesi demokratik toplumun gerektirdiği tartışma zeminini ortadan kaldırma ve muhalefeti sınırlamaya yol açabileceği de değerlendirilebilir. Zira cumhurbaşkanına hakaret suçu aslında TCK 125. maddesinde düzenlenen hakaret suçunun Cumhurbaşkanına karşı işlenmesinden ibarettir. Bu nedenle Kanun maddesinin uygulanması esnasında hakaret suçuna ilişkin 125. maddede yer alan unsurlar göz önünde tutulmaktadır. Burada hakaret; bir kimseye, onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat etmek veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldırmak olarak tanımlanmıştır. Sövme fiilinin niteliğinden anlaşılacağı üzere hakaret suçu, kişiye yapılan isnadın herhangi bir olayla irtibatlandırılmasını gerektirmez. Kişiye soyut olarak yakıştırmalarda bulunulması halinde de söz konusu olabilir. Hakaret teşkil edebilecek ikinci ifade biçimi ise somut bir fiil ya da olgu isnadıdır. Somut bir fiil ya da olgu isnadı ancak doğruluğu ispatlanabilir ifadeler bakımından söz konusu olabilir. Genel hakaret ve sövme suçlarında olduğu gibi, Cumhurbaşkanına hakaret ve sövme suçunun oluşması için de; kendisinin veya toplumun sahip olduğu düşünce ve duyguları sarsıcı fiil veya sıfatlar isnat veya izafe edilmelidir (Fatma Sümer, İfade Özgürlüğü ve İtibarın Korunması Arasında Cumhurbaşkanına Hakaret Suçu, SETA, S. 229,2018).

Kamuoyunda yaptıkları işler ve görevleriyle bilinen kişilere, siyasetçilere yönelik eleştirilerle bunları aşağılamaya yönelik davranış ve sözleri birbirinden ayırmak gerekmektedir. Bu kişilerin yaptıkları işler, verdikleri kararlar nedeniyle herhangi bir kişiye göre eleştiriye daha fazla açık oldukları ve buna da tahammül etmeleri beklenmektedir (Aydın, s. 890). Kamuoyunun yakın takibinde olan devlet yöneticilerinin ve siyasetçilerin eleştirel sözlerin hedefinde bulunması demokratik ve çoğulcu rejimlerde olağan bir durumdur. Siyasetçileri hedef alan siyasi söz ve eleştiriler, doğası gereği bu kişileri incitebilir veya kızdırabilir. AİHM ve AYM kararlarında tasvir edilen "demokratik toplum" tam da bu tür eleştirilere tahammül edebilen bir toplumdur.

Cumhurbaşkanına hakaret davalarında hedefte olan kişi devlet başkanıdır. AİHM ve AYM kararlarında da devlet başkanının, sahip olduğu konum gereği eleştirilere açık olmak zorunda olduğu vurgulanmaktadır. Devlet başkanının; kral veya cumhurbaşkanı olması, siyaseten tarafsız veya aktif siyasetçi olması, iç hukukta ceza sorumluluğunun bulunup bulunmaması gibi hususlar bu değerlendirmeyi değiştirmemektedir. Buna ek olarak, devlet başkanının aktif siyasetçi olması kendisine yönelik kabul edilebilir eleştiri sınırının çok daha geniş yorumlanmasını gerektirir (Şen, Duymaz).

Yargıtay Ceza Genel Kurulu kararında da belirtildiği gibi; Cumhurbaşkanı'na hakaret suçundan mahkûmiyetin zorunlu bir toplumsal ihtiyaca karşılık gelip gelmediği ve gerçekleşmesi amaçlanan meşru amaçla orantılı olup olmadığı açısından, siyasetçilerin, kamuoyunca tanınan kişilerin ve kamusal yetki kullanan görevlilerin gördükleri işlev nedeniyle daha fazla eleştiriye katlanmak

durumunda oldukları ve bunlara yönelik eleştirinin sınırlarının çok daha geniş olduğu her zaman vurgulanmıştır (2017/16-1162-2023/123 E.K.).

Bu açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde;

Sanığın, suç tarihinde, kardeşinin arkadaşı olan müştekinin cep telefonuna “Kürtlerden ... a giden her 1 oy, İŞİD e verilen 1 silah, Senegal de ölen 1 çocuk, şehit düşen 1 gerilla, yetim kalan 1 çocuk, gözü yaşlı 1 ana demektir ve sen Kürtsen ...'a bir oy veriyorsan Kürt olduğun için utanmalısın. Rehberindeki herkese gönder....” biçiminde kısa mesaj gönderilmesi şeklinde gerçekleşen olayda, fiilin hakaret suçunun unsurlarını oluşturan sövme ya da şeref ve saygınlığı rencide edebilecek nitelikte isnat içeren bir saldırının bulunmadığı gözardı edilerek, sanığın müsnet suçtan mahkumiyetine yönelik istinaf başvurusunu esastan reddine dair bölge adliye mahkemesi kararının temyizen bozulması yerine onanması hukuka aykırı olarak değerlendirilmiştir.

Açıklanan nedenlerle Daire kararına karşı sanık lehine CMK 308. maddesi uyarınca itiraz olağanüstü kanun yoluna başvurulmuştur.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1. İtirazımızın KABULÜ ile,

2. Yargıtay 4. Ceza Dairesi'nin 10.12.2025 tarihli ve 2023/8978 Esas, 2025/20649 Karar sayılı ONAMA kararının KALDIRILMASI,

3. Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesi 28/04/2022 gün ve 2021/2054 E. 2022/799 K. sayılı istinaf başvurusunun esastan reddine dair kararın BOZULMASI,

4. İtirazımız yerinde görülmediği takdirde, 5271 sayılı Kanun’un 308/3. maddesi uyarınca bir karar verilmek üzere dosyanın Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gönderilmesi, arz ve talep olunur." şeklindeki talep ve gerekçeyle itirazda bulunulmuştur.

II. GEREKÇE

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 14.10.2008 tarihli ve 170-220 sayılı kararında da belirtildiği üzere; hakaret fiilinin cezalandırılmasıyla korunan hukuki değer, kişilerin şeref, haysiyet ve namusu, toplum içindeki itibarı, diğer fertler nezdindeki saygınlığı olup, bu suçun oluşabilmesi için, davranışın kişiyi küçük düşürmeye matuf olarak gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Somut bir fiil ya da olgu isnat etmek veya sövmek şeklindeki seçimlik hareketlerden biri ile gerçekleştirilen eylem, bireyin onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte ise hakaret suçu oluşacaktır.

Bir hareketin tahkir edici olup olmadığı, zamana, yere ve duruma göre değişebilmektedir. Kamu görevlileri veya sivil vatandaşlara yönelik her türlü ağır eleştiri veya rahatsız edici sözlerin hakaret suçu bağlamında değerlendirilmemesi, sözlerin açıkça, onur, şeref ve saygınlığı rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnadını veya sövmek fiilini oluşturması gerekmektedir.

İnsanın serbestçe haber, bilgi ve başkalarının fikirlerine ulaşabilmesi, edindiği düşünce ve kanaatlerden dolayı kınanamaması ve bunları tek başına veya başkalarıyla birlikte çeşitli yollarla serbestçe ifade edebilmesi, savunabilmesi ve yayabilmesi olarak kabul edilen, ifade özgürlüğü

demokratik toplumun temelini oluşturan ana unsurlardan ve toplumun ilerlemesi ve bireyin gelişmesi için gerekli temel şartlardan birini oluşturmaktadır.

Anayasa'nın 26. maddesinde, "Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir.” hükmüne yer verilmiştir. Bunun yanında, bu hak, birçok uluslararası belgeye ve mahkeme kararına da konu olmuştur.

Türkiye'nin de yargılama yetkisini kabul ettiği AİHM, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (Sözleşme) 10. maddesinin ikinci paragrafı saklı tutulmak üzere, ifade özgürlüğünün sadece toplum tarafından kabul gören veya zararsız veya ilgisiz kabul edilen "bilgi" ve "fikirler" için değil, incitici, şoke edici ya da endişelendirici bilgi ve düşünceler için de geçerli olduğunu pek çok kararında yinelemiştir. AİHM'e göre ifade özgürlüğü, yokluğu halinde "demokratik bir toplum"dan söz edemeyeceğimiz çoğulculuğun, hoşgörünün ve açık fikirliliğin bir gereğidir.

Bununla birlikte, ifade özgürlüğü de mutlak ve sınırsız değildir. Bu hak kullanılırken bireylerin hak ve özgürlüklerini ihlal edecek tutum ve davranışlardan kaçınılması hem ulusal hem de uluslar arası mevzuatlarda yer almaktadır.

Nitekim Anayasa'nın 26. maddesinde koruma altına alınan ifade özgürlüğü, aynı maddenin ikinci fıkrasında belirtilen sebeplerle sınırlandırılabilir. Dolayısıyla anılan madde ile Anayasa'nın 13. maddesine göre, ifade özgürlüğüne yönelik sınırlamalar ancak kanunla yapılabilir ve demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı gibi hak ve özgürlüklerin özlerine de dokunamaz.

Sözleşme’nin 10. maddesinin 2. paragrafı, kamu makamlarının bu özgürlüğün kullanılmasına getirebilecekleri sınırlama rejimini düzenlemektedir. Önemine binaen, ifade özgürlüğüne yapılan müdahaleler çok istisnai hallerde kabul görmekte ve Sözleşme’nin 10. maddesinin 2. paragrafının öngördüğü sınırlama kayıtları dar yorumlanmaktadır. Bu nedenle, bir kamu makamının ifade özgürlüğüne yaptığı “müdahalenin gerekliliği” mutlaka ikna edici bir şekilde açıklanmalıdır. Sözleşme’nin anılan maddesinde, belirtilen “gerekli” olma koşulu, müdahalenin bir toplumsal ihtiyaç baskısına karşılık gelmesi ve özellikle izlediği meşru amaçla orantılı olması anlamına gelir. Bir müdahalenin bu kriterleri yerine getirdiği ve dolayısıyla haklı olduğu, ulusal makamların gösterdiği gerekçelerin “ilgili ve yeterli” olmasıyla anlaşılabilecektir.

Gerek Anayasa gerekse Sözleşme hükümlerine uygun davranılmaması, devletin pozitif ve negatif yükümlülüklerine aykırı hareket etmesi anlamına gelebilecektir. Zira, negatif yükümlülük kapsamında yetkili makamlar, zorunlu olmadıkça ifadenin açıklanmasını ve yayılmasını yasaklamamalı ve yaptırımlara tabi tutmamalı; pozitif yükümlülük kapsamında ise ifade özgürlüğünün gerçek ve etkili korunması için gereken tedbirleri almalı ve denge unsurunu sağlamalıdırlar. Aksi takdirde AİHM, kişinin şeref ve itibarının haksız bir saldırı altında olmasına rağmen ulusal mahkemeler tarafından gereken ölçüde korunmadığı gerekçesiyle AİHS'nin 8. maddesi açısından ihlal kararı verebilmektedir. Zira AİHM açısından, başvuranların özel hayata saygı hakkı ve ifade özgürlüğü eşit derecede önemlidir. Denge unsurunun sağlanmasında içtihatlara göre göz önünde bulundurulması gereken temel ilkeler ise, başvuruya konu ifadelerin

kamu yararına ilişkin tartışmaya katkısı, ifade sahibinin tanınırlığı ve daha önceki tutumları, ifadenin içeriği, şekli ve etkileridir.

AİHM, birçok içtihadında Sözleşme'nin 10. maddesinin sadece ifade edilen düşünce veya bilginin esasını değil, aynı zamanda bunların aktarılma biçimlerini de güvence altına aldığını belirtmiştir. Bu anlamda, AİHM içtihatlarında, basın, toplumun sözcülerinden biri olarak kabul edilmekte ve herkesin kamuoyunu ilgilendiren bilgileri edinme hakkı bulunduğu düşüncesiyle, kamuoyunu ilgilendiren konulara dair bilgi ve fikirleri vermeyi sağlayan basın özgürlüğüne ayrı bir önem atfedilmektedir. AİHM'e göre, öncelikle ifadelerin bir olgu isnadı mı yoksa değer yargısı mı olduğu belirlenmelidir. Zira olgu isnadı kanıtlanabilir bir husus iken, bir değer yargısının kanıtlanmasının istenmesi dahi ifade özgürlüğüne müdahale sayılabilecektir.

Yargılamaya konu olan ifadeler eğer bir değer yargısı içermekte ve somut bir olgu isnadından bahsedilemeyecekse, değer yargılarını destekleyecek '"yeterli bir altyapının" mevcut olup olmadığı AİHM tarafından göz önünde bulundurulmaktadır. Zira değer yargılarının dahi belli düzeyde olgusal temel içermesi gerektiği kabul edilmektedir. Öte yandan, hiçbir veriye dayanmayan ve hiçbir altyapısı bulunmayan bir değer yargısı AİHM tarafından da ifade özgürlüğü sınırları içerisinde kabul görmemektedir.

Sonuç olarak, gerçek dışı olgulara dayalı iddia olarak nitelenen açıklamalar bakımından AİHM, başvuruculaların bu tür ifadelerin ortaya konulmasından ve yayınlanmasından sorumlu olup olmadıklarını ve bu tür bilgilerle diğer kişileri aldatmayı amaçlayıp amaçlamadıklarını dikkate almaktadır.

Dabrowski/Polonya davasında, bir gazeteci yerel bir siyasetçi ile ilgili devam etmekte olan ceza yargılamasına dair yazdığı yazıların gazetede yayınlanmasının ardından hakaret suçundan mahkûm olmuştur. Başvuran, hakaret ettiği iddia edilen belediye başkanının, hırsızlık suçundan ceza almasının ardından "soyguncu belediye başkanı" olarak tanımlamıştır. AİHM, bu başvuruda, 10. maddenin ihlal edildiğine karar verirken, gazetecinin bir dereceye kadar abartma hakkına sahip olmasına ve belediye başkanının kamuya mal olmuş bir kişi olarak, bazıları olgusal temelden yoksun olmayan değer yargısı olarak değerlendirilebilecek eleştirilere karşı, daha fazla hoşgörü göstermek zorunda olmasına özel bir ağırlık vermiştir. (Dabrowski /Polonya, 18235/02, 19/12/2006)

.../Avusturya davasına konu olan olayda ise, Avusturya'da 1975 yılında yapılan seçimlerden sonra, bir gazeteci olan başvuran ..., geçmişinde Nazi faaliyetleri bulunan bir siyasetçi ile koalisyon kuracağını açıklayan Federal Şansölye ...'yi eleştiren yazılarında, "ahlaksızca", "yüz kızartıcı", "en adi türden fırsatçılık" ifadelerine yer vermiştir. Başvuranın para cezasına mahkum olduğu bu davada AİHM, politikacıların kendilerine yöneltilen ağır eleştirilere tahammül etmek durumunda olduğunu vurgulamış ve ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varmıştır. AİHM, içtihatlarını tekrar ederek, siyasetçilerin eleştirilere özel kişilerden daha fazla hoşgörü göstermesi gerektiği ilkesine dayanmış ve mahkûmiyetin ifade özgürlüğüne orantısız bir müdahale oluşturduğuna hükmetmiştir. Hararetli siyasi tartışmaların yaşandığı bir arka plan ışığında, başvurucunun

açıklamaları, saldırgan olmakla birlikte hakaret niteliğinde görülmemiştir (.../Avusturya, 9815/82, 08/07/1986)

Eon/Fransa davasında AİHM, bir siyasî eylemcinin, 2008 yılında Fransa Cumhurbaşkanı'nın ziyareti sırasında, Cumhurbaşkanı korteji geçmek üzereyken, üzerinde "Defol git, salak herif" yazılı bir pankart açarak Fransa Cumhurbaşkanı'na hakaret etmekten hüküm giymesini incelemiştir. AİHM, bu içtihadında yerginin, pek çok kez, özünde var olan abartma ve saptırma vasıfları yoluyla, doğal olarak kışkırtmayı ve galeyana getirmeyi amaçlayan bir sanatsal ifade ve toplumsal eleştiri biçimi olduğunu belirttikten sonra, ceza verilmesinin, güncel konular hakkında yergi niteliğinde ortaya konulan ifade biçimleri üzerinde bir soğutma etkisi yapmasının mümkün olduğu ifade edilmiştir. Bu tür ifade biçimlerinin kendisi, kamu menfaatini ilgilendiren sorunların serbestçe tartışılmasında oldukça önemli bir rol oynayabilmektedir ki; serbest tartışma olmadan demokratik toplum mümkün olamaz. (Eon/ Fransa, 26118/10, 14/03/2013)

Siyasetçilere yönelik eleştirilerin izin verilen sınırlarının özel kişilere nazaran daha geniş olduğu gerek iç hukukumuzda gerekse uluslararası mahkeme kararlarında yerleşmiş bir ilkedir. Bu ilkenin gerekçesi, siyasetçilerin, özel kişilerden farklı olarak, gazetecilerin ve halkın yakın denetimine açık olan, kamuoyuna mal olmuş kişi haline gelmeyi bilerek tercih etmeleridir.

Açıklamalar ışığında, somut olayda; sanığın eyleminin, muhatabın onur, şeref ve saygınlığını rencide edici boyutta olmayıp suça konu mesaj metninin içeriği gözetildiğinde siyasi ve ağır eleştiri niteliğinde olduğu dolayısıyla Cumhurbaşkanına hakaret suçunun unsurları itibari ile oluşmadığı gözetilmeden sanığın beraati yerine mahkûmiyetine karar verilmesi hukuka aykırı görülmüştür.

III. KARAR

1. Gerekçe bölümünde belirtilen nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı İTİRAZININ KABULÜNE,

2. 5271 sayılı Kanun'un 308/2. maddesi gereği Dairemizin 10.12.2025 tarihli ve 2023/8978 Esas, 2025/20649 Karar sayılı onama ilâmının KALDIRILMASINA,

3. Gerekçe bölümünde açıklanan nedenlerle sanığın temyiz istemi yerinde görüldüğünden Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesi kararının 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi gereği, Tebliğname'ye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304. maddesi uyarınca Sakarya 4. Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,09.03.2026 tarihinde karar verildi.